

Filippenzen 4: 8-10

Wie wel eens op sociale media actief is, weet dat de discussies die daar plaatsvinden vaak op een respectloze manier plaatsvinden. Ieder mens die anders denkt dan dat jezelf doet wordt met grof taalgebruik bejegend. En we hebben momenteel heel wat onderwerpen te bediscussiëren. Eerst was er het coronavirus, de maatregelen van de overheid en ook de vraag of we wel of niet moeten vaccineren. Daarna gingen de discussies over stikstof en de agrarische sector. Nu gaan de debatten over de stijgende prijzen en de neergaande economie.

Ook in de Tweede Kamer, in politieke debatten, zijn de debatten er meer en meer op gericht om elkaar dwars te zitten en zwart te maken. Het lijkt een sport geworden om politieke tegenstanders belachelijk te maken en als het even kan verdacht te maken.

Ook op christelijke websites vinden regelmatig discussies plaats over de hete hangijzers waar christenen zich druk over kunnen maken. Dat kunnen andere onderwerpen zijn. Maar ook daar zie je tegenwoordig dat het taalgebruik nogal te wensen overlaat. Veilig achter je toetsenbordje gelden helaas ook voor christenen vaak andere normen. Dit kritische gedrag werkt niet bepaald verbindend in de samenleving. In een dergelijk negatief klimaat is het moeilijk om iets van de grond te laten komen of te ontplooiën. Iedere oplossing die aangedragen wordt om een probleem op te lossen wordt bij voorbaat de grond ingestampt.

Paulus waarschuwt in het tekstgedeelte van vandaag voor een dergelijk negativisme dat alles afbreekt en wekt ons op tot een positieve instelling. Christenen moeten geen sfeer creëren, waarin alles bevriest of tot ontbinding overgaat of afgebroken wordt of elk goed initiatief stukgeslagen wordt. Integendeel. Ze behoren een sfeer te scheppen die weldadig aandoet, die werkt als een verademing. Niet meehuilen met de wolven in het bos, niet steen en been klagen over eventuele beperkingen waar je mee te maken krijgt, maar er genoeg meenemen. Vroeger bestond er een politieke partij die AR heette. Anti Revolutionair. Niet overal tegen in het verzet gaan, maar oplossingsgericht, proactief proberen de problemen aan te pakken.

Volgens Paulus moeten christenen zich volgens de tekst van vandaag concentreren op alles wat betrouwbaar is en rechtvaardig en zuiver, op wat prettig aandoet, een goede klank heeft, deugdelijk is en bijval verdient. Daar moeten de Filippenzen de aandacht op richten en mee bezig zijn, zegt Paulus. Als wij, christenen, van vandaag, dat nu ook eens echt deden, zou er al heel wat gewonnen zijn.

Dat kan ook gezegd worden met betrekking tot wat Paulus in vs. 9 zegt. Wat jullie geleerd en ontvangen hebben, wat jullie gehoord en gezien hebben in mij, breng dat in praktijk.

Paulus was geen man die wel mooi kon praten maar die in zijn eigen leven die mooie woorden niet in praktijk bracht. Hij was niet iemand die de mensen wel met allerlei dingen opzadelde maar ze zelf met geen vingen aanraakte. Hij was in zijn levenspraktijk een levende illustratie bij zijn onderwijs. Dat klinkt bijna onbescheiden. Dat past niet zo bij calvinistische Nederlanders. We dekken ons liever een beetje in omdat we nu eenmaal van onszelf vinden dat we zondige mensen zijn. Maar Paulus doet dat niet. Breng in toepassing wat je van mij gehoord en gezien hebt. In de 1^e Korinthebrief zegt Paulus ongeveer hetzelfde: wordt mijn navolgers, gelijk ook ik Christus navolg (11:1).

Dat is van wezenlijk belang. Er is niets zo dodelijk en zo funest voor de geloofwaardigheid van het evangelie als een kloof tussen leer en leven van gelovigen. Christenen wiens daden niet stroken met hun boodschap heb ik in een vroegere column wel eens de hooligans van het christendom genoemd.

Hooligans, agressieve voetbalsupporters, die zich in het stadion of daarbuiten ernstig misdragen door vernielingen aan te richten of op de vuist te gaan met het publiek van de tegenstander. Zij bevestigen mensen die al een hekel aan voetbal hebben in hun mening. Zie je wel, ze moeten maar gauw stoppen met zulke geldverslindende evenementen. De hooligans zorgen ervoor dat mensen niet meer zien dat voetballen heel leuk kan zijn. Iets dergelijks gebeurt er ook als er in kerken of namens kerken dingen gebeuren die niet goed zijn. Seksuele misstanden in kerken door voorgangers en leiders die zondags preken over liefde en trouw, bevestigen buitenstaanders in hun vooroordeel dat christenen schijnheilig zijn. Ik herinner me dat in Amerika ooit bij een aanslag op een homobar tientallen mensen om het leven kwamen. Tijdens de begrafenis van de gestorvenen hebben leden van een plaatselijke kerk gedemonstreerd tegen homoseksualiteit. De vraag is op zo'n moment niet wat je van homoseksualiteit vindt, maar hoe je moet omgaan met in rouw gedompelde medemensen. Toon je medeleven of toon je veroordeling. Naar mijn mening waren deze kerkmensen hooligans. Een sta-in-de-weg voor Gods liefdevolle boodschap. Paulus waarschuwt daar dus ernstig voor. Laat je Boodschap en je leven met elkaar overeenkomen. En natuurlijk beseft Paulus best dat ook kerken bestaan uit groepen zondige mensen. Maar daar mag niet in berust worden.

Dan berust je in een tekort. Christenen die Jezus als Heer belijden, horen ook te leven als volgelingen van hun Heer. Al is het met vallen en opstaan.

In het 10^e vers komt Paulus nog even terug op wat de Filippenzen voor hem gedaan hebben tijdens zijn gevangenschap. Weet je het nog? In het 2^e hoofdstuk lezen we over Epafroditus, die namens de gemeente van Filippi Paulus bezocht heeft in de gevangenis met een gift. Paulus bedankt de gemeente er nog eens hartelijk voor. Het meeleven heeft hem goed gedaan. Misschien nog even aandacht voor de manier waarop hij formuleert. Ik heb me er zeer over verblijd in de Heer! Dat wil zeggen: hij bedankt eigenlijk niet de Filippenzen, maar de Heer. Hij beschouwt de financiële steun die hij van de gemeente krijgt als een gift van God. Daar kunnen we van leren. We hoeven mensen niet te gaan vereren om wat ze geven. Als een zending zoals Paulus financiële steun ontvangt doet de gever niet meer dan van hem of haar verwacht wordt. De gever is geroepen om geld te geven, de zending is geroepen om z'n tijd te geven. Voor beiden mogen we God danken. En natuurlijk mogen we gevers en zendingen onze waardering laten blijken voor wat ze doen. Maar in feite is het voor beiden een voorrecht om in de dienst van de Heer te staan en daarbij mag ieder doen waartoe hij of zij is geroepen. Maar we zijn de Heer dankbaar voor de gevers en de verkondigers, zodat de Boodschap van onze Here Jezus de wereld in gebracht kan worden.

AMEN